

[Lannung.]

relationer, hvor der er grund til større tilbageholdenhed, hvad vi også bedst kan gå nærmere ind på i et udvalg.

Med hensyn til enkeltheder skal jeg henstille til overvejelse og eventuel nærmere forhandling i et udvalg, om det ikke vil være rigtigt at foretage enkelte redaktionelle ændringer af loven, f. eks. om det ikke vil være rigtigt i § 1 at ændre ordene „har bopæl“ til „har fast bopæl“ og ligeledes at ændre ordene „i et samlet tidsrum af 5 år“ til „et tidsrum på i alt 5 år“ eller en lignende vending, der klart og entydigt tilkendegiver, hvad der efter motiverne er meningen, nemlig at den pågældende har boet her i et tidsrum af 5 år, hvad enten det er sket i sammenhæng eller i flere perioder. Ved „et samlet tidsrum“ kan efter min opfattelse forstås, at det skal være 5 år i sammenhæng, hvad der altså efter motiverne ikke er meningen. I hvert fald forekommer det mig, at det er bedst at bruge en vending, der ikke kan misforstås, i særdeleshed i et tilfælde som det foreliggende, hvor der bliver spørgsmål om, at fremmede i mange tilfælde må ønske hovedpunkterne af loven oversat til andre sprog. Det siges i motiveringen til § 1, at et midlertidigt ophold dog ikke fyldestgør lovens krav om bopæl. Det vil også nok være nødvendigt her at nå til en nærmere præcisering af, under hvilke omstændigheder man må regne med, at en person kun har midlertidigt ophold, selv om det strækker sig over mere end 5 år, og hvornår ophold er af en sådan karakter, at det sammenlagt med andre perioder kan berettige ham til at hævde, at han har haft bopæl i 5 år, og der kan være enkelte andre problemer i denne særlige forbindelse. Det er også rimeligt, tror jeg, som det allerede er nævnt, at se nærmere på ikrafttrædelsesbestemmelsen og visse andre enkeltheder.

Sandau: Det her foreliggende forslag til lov om erhvervelse af fast ejendom er udtryk for et ønske om at komme en uheldig udvikling i forkøbet. I forrige samling vedtog dette høje ting en fredningslov, der havde det formål at foretage fredning i så god tid, at samfundet ikke skulle stå som sorteper og betale store erstatninger, fordi udviklingen var løbet fra loven. Det foreliggende lovforslag er en nødvendig følge af

fredningslovens princip. I modsætning til tidligere, hvor den største del af landets befolkning boede enten på landet eller i mindre byer, bor nu en større del af vort lands befolkning i større byer. Dette nødvendiggør, at der føres en politik og skabes en lovgivning på dette område, som sikrer, at byernes millionbefolkning kan komme ud i det land, som de fortsat gerne skulle kunne kalde deres eget.

Jeg kan henvise til, at eftermiddagsbladet BT for nogen tid siden kunne fastslå, at ud af Danmarks samlede kyststrækning på 7 400 km var mindre end 40 km virkelig sikret som offentlig badestrand. Intet under, at bladet skriver i overskriften: „Den sørgelige sandhed om Danmarks lange kystlinje“. Det siger sig selv, at det kan føre til en farlig udvikling, dersom man fra et stort naboland kaster sine øjne på vore strandgrunde, selv om vi i forhold til landets størrelse er meget velforsynede med strandgrunde. Netop derfor må vi søge at bevare såvel disse som anden ejendom fra ukontrollerede opkøb, både af hensyn til befolkningen i by og på land, men også og ikke mindst af hensyn til den strøm af turister, der i stadig stigende grad gæster vort land.

Der har fra forskellig side været peget på den vanskelighed, der ligger i at lovgive på det område, som det her foreliggende lovforslag beskæftiger sig med, idet man må tænke på de følger, det kan få for dansk erhvervelse af fremmed ejendom. Vi må, så vidt jeg kan skønne, lovgive så langt, som det må anses for forsvarligt, og hvor dette ikke strækker til, søge andre muligheder for at nå det mål at bevare et åbent land.

En af de opgaver, som det har været nævnt at folketinget skulle beskæftige sig med i denne samling, er at forsøge på at inddrage de store stigninger i grundpriserne, der har fundet sted i den senere tid. Denne vej må netop i det her foreliggende tilfælde synes at være endog meget farbar, i hvert tilfælde hvor anden lovgivning ikke strækker til, og vi må jo ikke være blinde for, at foruden trangen til feriesteder vil også spekulationsmomentet anspore til øget opkøb; derfor er det nødvendigt, at denne lovgivning senere efterfølges af en lovgivning, der effektivt hindrer, at der kan tjenes arbejdsfrie penge på grundværdistigninger.